

acūtule. *adu.* ETYM acutulus → acutus^{1b2}. [FREQ minima 2^{indicia} 0,13 /d.c.m.] ¶ *ni-
mis acute uel inflatē • con demasiada agudeza o pedantería, presuntuosamente* 397-401
AUG Conf 3.7.12. nesciebam enim aliud uere quod est, et quasi acutule mouebar
ut suffragarer stultis deceptoribus, cum a me quaererent unde malum. 400-419-
420 AUG Epist 205.1.4. infirmitas metitur humana, et acutule se garrire arbitra-
tur.